

ת"פ 47378/06/15 - מדינת ישראל נגד דניאל רובינוב (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

12 בינואר 2016

ת"פ 47378-06-15 מדינת ישראל נ' רובינוב (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י באי-כוחה עו"ד קובי הרוש ועו"ד נמרוד שחל

נגד

דניאל רובינוב (עציר) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד שחדה אבו מדיע'ם

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין וכן תיווך (2) עבירות) לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

על פי המתואר באישום הראשון ביום 9.6.15 בסמוך לשעה 18:50 התקשר הסוכן לנאשם וביקש ממנו ש"יסדר אותו ב-200" ובעקבות כך קבעו להיפגש באופקים. במועד זה בשעה 19:29 הגיע הסוכן לאופקים והתקשר לנאשם אשר הכווין אותו למקום הימצאו. במפגש דיבר הנאשם עם אחר בטלפון וחיבר בין השניים.

על פי המתואר באישום השני ביום 11.6.15, בסמוך לשעה 11:37 התקשר הסוכן לנאשם וביקש שוב שיסדר לו ב-300. הנאשם מסר לו להגיע למקום המפגש בו נפגשו בפעם הקודמת. לאחר מכן בשעה 12:54 הגיע הסוכן למקום המפגש ופגש את הנאשם אשר עלה על רכבו ונסע עמו 3 דקות ובמהלך הנסיעה דיבר עם אחר. הנאשם ביקש מהסוכן לחזור למקום המפגש שם נפגש עם האחר וכעבור 30 דק' שב לסוכן ומסר לו אצבע חשיש, במשקל של 3.3 גרם, ובתמורה קיבל הנאשם ₪ 300 אותם העביר לאחר.

על פי המתואר באישום השלישי ביום 15.6.15, בסמוך לשעה 17:10, נפגש הסוכן עם הנאשם במקום המפגש. בפגישה נכח אדם נוסף אשר זהותו אינה ידועה. בהגיע הסוכן למקום עלה הנאשם לרכבו של הסוכן והציג בפניו אצבע חשיש. הסוכן נטל את אצבע החשיש, במשקל של 2.8 גר', והניח אותה בתא קטן ליד רדיו הרכב ובתמורה נתן לנאשם ₪ 200 וזאת לאחר שהנאשם תאם את פרטי העסקה עם אחר.

במסגרת הסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הגיעו הצדדים להסכמות לעניין העונש ובטרם טענו ביחס לכך נשלח

הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי עסקין בנאשם כבן 18, רווק, תושב אופקים אשר בטרם מעצרו התגורר בבית אמו ולדבריו עבד כ-3 חודשים כפועל ייצור במפעל בשדרות ולפני כן עבד בעבודות מזדמנות. הנאשם מסר כי היעדר השתלבותו במעגל התעסוקה הובילו למעורבות בתחום הפלילי כאמצעי להישרדות.

אשר למשפחת מוצאו - הנאשם הנו הרביעי מבין שבעה אחים בגילי 11-32. הלה מסר כי בגיל 8 הוריו התגרשו ואביו עבר להתגורר בנפרד מהמשפחה ולא תמך בהם כלכלית. הנאשם הביע תחושת כעס ואכזבה מהתנהלות אביו וציין כי אינו בקשר עמו. עוד הוסיף כי אביו נהג באלימות כלפי בני המשפחה ובפרט כלפי אמו. בנוגע לאמו ציין כי המדובר באישה קשת יום אשר מתקיימת מקצבאות המל"ל ותלויה בילדיה.

הנאשם מסר כי הוא סיים 10 שנות לימוד בלבד הואיל וחפץ לסייע למשפחה בפרנסה. בנוסף תיאר קשיי קשב וריכוז אשר בעטיים טופל בריטלין. בהמשך נוכח הקשיים התנהגותיים והלימודיים הופנה לפנימייה אשר ממנה ברח והחל לשוטט ברחובות ולהתחבר לאוכלוסייה שולית. עוד הוסיף כי נוכח מעורבותו בפלילים קיבל פטור משירות צבאי.

בנוגע לשימוש בחומרים משני תודעה - שיתף כי התנסה בסם מסוג "נייס גאיי", אולם נוכח השפעתו הרעה הפסיק לצרוך אותו. באשר לשתייה ציין כי הוא נוהג לצרוך באירועים חברתיים באופן מבוקר.

שירות המבחן מציין כי מגורמי הטיפול בשירות המבחן לנוער עולה כי נעשו מספר ניסיונות לשלב את הנאשם בתוכניות טיפול אשר מהם התקשה להפיק תועלת.

בהתייחסו לעבירות נשוא כתב האישום מסר הנאשם כי אדם שהכיר מסר את מספר הטלפון שלו לסוכן אשר יצר עמו קשר לביצוע עסקאות הסמים. הלה ציין כי באותה תקופה לא עבד וכי הובטח לו גמול עבור תיווך העסקאות. הנאשם הביע חרטה וציין כי במאסר עורך חשבון נפש.

שירות המבחן התרשם נוכח נסיבות חייו הקשות שפורטו הובילו את הנאשם לדפוסי חשיבה ילדותיים אשר באים לידי ביטוי בקושי לערוך התבוננות עצמית ביקורתית. עוד התרשם שירות המבחן כי הנתק מאביו והקושי התפקודי של אמו הובילו להעדר דמויות סמכותיות ומכילות אשר הובילו אותו לתחושות כעס ותסכול אשר באו לידי ביטוי בביצוע עבירות והתחברות לאוכלוסייה שולית. עוד התרשם שירות המבחן כי לנאשם קושי בוויסות דחפיו ובנטייה לאימפולסיביות וזאת מבלי לראות את האחר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לערוך התבוננות פנימית על מנת להבין את הפסול במעשיו.

בסופם של הדברים שירות המבחן מעריך כי הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק הנו גבוה ולכן לא בא בהלצה טיפולית

ואף המליץ על הטלת מאסר בפועל לצד ענישה מותנית.

טיעוני הצדדים

בא-כוח המאשימה בטיעוניה בכתב עמדה על חומרת המעשים בהם הודה הנאשם. זו עתרה לקביעת מתחם נפרד לכל אישום הואיל והמדובר במעורבות בשלוש עסקאות אשר בוצעו במועדים שונים. ביחס לאישום הראשון עתרה מתחם ענישה הנע בין מע"ת ועד ל-6 חודשי מאסר. אשר לאישום השני והשלישי עתרה למתחם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בגדרי המתחם ביקשה ליתן הדעת לעברו הפלילי וכן הפנתה לתסקיר שירות המבחן המדבר בעד עצמו. בנסיבות אלו עתרה להשית עונש מאסר ארוך ברף העליון של המתחם וזאת לצד מאסר מותנה, קנס כספי ופסילת רישיון.

מנגד, בא-כוח הנאשם ציין תחילה את הודאת הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. כמו כן, הפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי עסקינן בנאשם אשר נסיבות חייו אינן פשוטות. באשר לנסיבות ביצוע העבירה - ציין כי הנאשם תיווך בין הסוכן למוכר הסם וזאת כאשר המאשימה לא עשתה דבר ביחס למוכר הסם, הגם שיש ברשותה מספר הטלפון שלו. לדבריו, התנהלות זו עולה לכדי אכיפה בררנית אשר יש לקחת אותה בחשבון לקולא בגזירת העונש. אשר לעברו הפלילי - הפנה לכך שעברו אינו ממין העניין. בא-כוח הנאשם ציין כי בעבירת התיווך המטרה אינה להפיץ את הסמים אלא כי אם לשרת את האחר אשר מנצל את חולשת המתווך. עוד ציין כי בסופו של יום הנאשם לא קיבל תמורה עבור מעשיו.

הנאשם ביקש להוסיף על דברי בא-כוחו והביע חרטה על מעשיו. הלה ציין כי נוצל לרעה וכי הלקח שלו מהמקרה דנן הוא שלא להתרועע עם אותם אנשים. עוד הוסיף כי מעוניין לעבור טיפול בבית הסוהר ולאחר השחרור לעבוד בעבודה מסודרת או ללמוד.

דין והכרעה:

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים (ר' בעניין זה ע"פ 8641/12 סעד נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (05.08.2013)). בעניין זה יש לציין תחילה, כי זה מכבר נקבע בפסיקה שהמונח "אירוע" המצוי בסעיף 40 לחוק העונשין הינו רחב יותר מהמונח "מעשה" הקבוע בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וכי באופן עקרוני "אירוע" אחד יכול לכלול גם "מספר מעשים" (ר' למשל ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (29.10.2014); דברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 1605/13 פלואי נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (27.08.2014); ע"פ 3164/14 ניא פן נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (29.06.2015); וע"פ 5643/14 עיסא נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (24.06.2015)).

שנית, על פי מבחן "הקשר ההדוק", אשר נקבע מפיה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (בדעת רוב) בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (29.10.2014), כדי להכריע בסוגיה על בית המשפט להשתמש ב"ניסיון החיים", כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. עוד נקבע שם, כי ברגיל קשר כזה בין עבירות

ימצא קשר כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. כך גם צוין, כי מבחן "הקשר ההדוק" איננו מבחן קשיח ועתיד להתפתח ממקרה למקרה (עוד בעניין מבחן "הקשר ההדוק" אשר אומץ בעניין אחמד בני ג'אבר, ר' ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נגד מדינת ישראל; ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נגד רמי חג'אמה ואח'; רע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל, (פורסמו במאגרים המשפטיים); ע"פ 5643/14 עיסא נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (24.06.2015)).

בעניינו מצאתי לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים הואיל והעסקאות מבוצעות במועדים שונים, תוך הפרדה ברורה מסיומה של אחת לתחילתה של רעותה. עובר לכל אחת מהעסקאות ערך הנאשם שיקולי "עלות וסיכון מול תועלת", יכול היה להימנע מלהיות מעורב, בה וחרף כך בחר לנהוג כפי המתואר בכתב האישום. המדובר באישומים שאין לראותם כחלק מתכנית עבריינית אחת. ייזום הרכישות וקביעת המועד לביצוען נעשו על-ידי הסוכן (בהנחיית מפעיליו), וכשזו תמונת הדברים ישנו קושי לקבל את הטענה כי מדובר בתכנית עבריינית אחת של הנאשם.

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 אריב נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו) (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: **"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"**.

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נגד מדינת ישראל (22.6.2010):

"...הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

עוד ראה בעניין זה דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין ברע"פ 2557/12 תמם פרדי נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו)

(05.04.2013):

"עמדנו לא אחת על חומרתן של עבירות הפצת סמים והחשיבות בהרתעה אפקטיבית: "חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי 'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק'..."

מנעד מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בכגון דא הינו רחב, תוך שבית המשפט שת ליבו לסוג הסם, לכמות, לטיב (תיווך, ניסיון סחר, סחר) העסקאות, מספרן ותדירותן, לתמורה שהתקבלה עבור הסם וכן לנסיבות האופפות את העסקאות.

בגין עבירות של תיווך בסם מסוכן מסוג חשיש, נוהגים בתי המשפט, על דרך הכלל, לקבוע מתחמי ענישה הנעים בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל. כך למשל, בת"פ (שלום כפר סבא) 43556-03-14 **מדינת ישראל נגד בסאם גאבר**, (פורסם בנבו) (26.01.2015) דובר בנאשם שתיווך עסקת מכירת גרמים בודדים של סם מסוג חשיש, ללא תמורה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי, וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית (יצוין, כי על גזר דין זה תלוי ועומד ערעור בבית המשפט המחוזי מרכז).

בדומה, בת"פ (שלום ירושלים) 8123-04-14 **מדינת ישראל נגד חמזה אבו צביח**, (פורסם בנבו) (17.06.2015) דובר בנאשם אשר הורשע בתיווך עסקה של סם מסוג חשיש במשקל 18 גרם, תמורת 1,000 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין מספר חודשי מאסר בודדים לבין 12 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

ברי כי ככל שמדובר בתיווך עסקה של משקל גבוה יותר של הסם וככל שהתמורה המתקבלת בגין כך גבוהה יותר, כך אף עולה הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, ובהתאם גם העונש שנגזר על הנאשם, ברגיל, גבוה יותר (ר' עוד בעניין זה רע"פ 2614/12 **ניסים ליזמי נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (03.04.2012); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 59586-01-14 **מדינת ישראל נ' אברהם קקון**, (פורסם בנבו) (06.10.2014) והערעור על גזר הדין במסגרת עפ"ג 39880-11-14; ות"פ (שלום ירושלים) 58127-03-14 **מדינת ישראל נגד מחמוד אבו דיאב**, (פורסם בנבו) (07.07.2014)).

ראו בעניין זה ת"פ (שלום באר שבע) 10078-11-13 **מדינת ישראל נגד מטרס**, (פורסם בנבו) (16.01.2014), בתיק זה דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירת תיווך, בכך שרכש עבור חברו שתי מנות סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.43, וזאת עשה בתמורה למנת סם אחת. בית המשפט קבע כי במקרה הנדון ינוע מתחם העונש ההולם בין 3 ל- 8 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בת"פ (שלום באר שבע) 2478-09 **מדינת ישראל נגד פנחס אדרי**, (פורסם בנבו) (17.05.2010), דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תיווך. הנאשם הודה כי תיווך עסקה בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל של

0.376 גרם, בכך שהפנה סוכן משטרת לראר לרכוש ממנו הסם. בית המשפט הביא בחשבון את ההליך השיקומי שבעיצומו נמצא הנאשם וקבע כי הוא מחליט לבכר את שיקולי השיקום, ומשכך השית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה, צו מבחן והתחייבות.

בת"פ (שלום תל אביב יפו) 5861/09 מדינת ישראל נגד קאסם כלבוני, (פורסם בנבו) (28.10.2009), דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תיווך, בכך שתיווך עסקת מכירה של מנת סם מסוכן מסוג הרואין לסוכן משטרת. בית המשפט מציין כי הסוכן הוא זה שפנה אל הנאשם וכי הוא זה שיזם את העסקה, וגוזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

ת.פ. 13378-04-14 (שלום באר שבע) מדינת ישראל נ' זוהיר אבו רמשה, דובר בנאשם שתיווך במספר פעמים לעסקה של פלטת חשיש. מותב זה קובע מתחם של 6-16 חודשים עבור כל עסקה וגוזר על הנאשם שהינו ללא עבר פלילי 10 חודשים מאסר בפועל.

בתיק זה מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים נמצאת במדרג הבינוני-נמוך.

לחומרא, וכפי שנלמד מעבודות כתב האישום המתוקן, הטלפון של הנאשם משמש ככתובת להשגת סמים. הנאשם ציין כאמור בתסקיר שאדם אותו הכיר בעבר העביר את מספר הטלפון שלו לסוכן ובכך היה די שזה יפעל להוצאתו לפועל של אותן עסקאות סמים.

המדובר במעורבות בקשירת קשר לביצוע פשע יחד עם שתי עסקאות לתיווך בסם, המשתרעות על פני תקופה של שבעה ימים בלבד. חלקו הפיזי של הנאשם בכל אחת מן האירועים הולך וגדל: באישום הראשון הוא זה אשר "מחבר" בין הסוכן לסוחר הסמים, באישום השני הנאשם פעיל יותר והוא זה שמעביר את הסמים מהאחר לסוכן, בעוד שבאישום השלישי הוא מעביר את הסמים וגם מקבל את התמורה.

מנגד ולקולא, הרי שבכל אחד מן האישומים הסוכן הוא זה אשר יוזם את הקשר הראשוני ואת ביצוע העסקה. אכן, לא עניין לנו בסוכן מדיח אולם יש לאבחן את עניינו של הנאשם שבפנינו על פני אלו שמציעים ומתהדרים במרכולתם לכל דורש.

המדובר בסם מסוג חשיש אשר מחד אין להקל ראש בחומרה הגלומה בו, אך מאידך, זה אינו נמנה עם הסמים המסוכנים והקטלניים. כך גם הכמויות בהן עסקין בכל אחת מן העסקאות באישומים השני והשלישי הנו נמוכות ביותר ("אצבע") במשקל של 3.3 גרם חשיש ו-2.8 גרם חשיש. סכומי הכסף בהתאם אינם גבוהים ונעים בין 200 ₪ ל-300 ₪.

מעבר לכל אלה, הרי שלהתרשמות בית המשפט הנאשם אינו מפגין תחכום רב בהתנהלותו, אינו נוהג כמנהג סוחר סמים מיומן ובמובנים מסוימים אף לא בעל זמינות גבוהה לסם וזאת בין היתר בשים לב לריבוי הפעולות והזמן הנדרש לתווך בעסקה של אצבע בחשיש (ר' בין היתר סעיף עובדות 2 ו-3 לאישום השני שם נדרש הסוכן להמתין 30 דקות במקום

המפגש עד להגעת הסם).

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו עושה שימוש בחומרים משני תודעה, ומכאן שהמעשים מבוצעים מתוך בצע כסף ופיתוי להשגת רווחים קלים. במצב דברים זה, יש לאבחן לחומרה את עניינו של הנאשם מעניינם של אותם נרקומנים אשר מבצעים את עבירות הסמים לצורך מימון מנות הסם אותן הם צורכים.

מכל המקובץ לעיל, ולאחר שהבאתי בחשבון את העיקרון המנחה, הערכים החברתיים שנפגעו, את מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע בין מאסר צופה פני עתיד ועד 6 חודשים מאסר בפועל. מתחם הענישה ההולם בגין האישום השני והשלישי נע בין מאסר קצר ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

בבואו של בית משפט לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים אותם קבעתי, ולקולא, יש לתת הדעת לכך שמדובר בנאשם שהודה וחסך זמן שיפוטי יקר. עוד יש לקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם (18), היינו מדובר במי שזה עתה חצה את רף הבגירות ונמנה עם אוכלוסיית "הבגירים הצעירים", על כל המשתמע מכך. כמו כן, לא נעלמו מעיני בית המשפט נסיבות חייו הקשות של הנאשם ובכלל זאת, אלימות במשפחה, גירושי הוריו, העדר תמיכה במשפחה מצד אביו, כלכלית ורגשית.

מנגד ולחומרה אין המדובר בהסתבכותו הראשונה עם החוק. עיון בגילון הרשעותיו מלמד כי לנאשם שתי הרשעות בעבירות אשר ביצע בהיותו קטין. בשנת 2012 צירף הנאשם 12 תיקים במגוון עבירות: אלימות, רכוש הפרת הוראה חוקית ונדון למאסר מותנה בן 6 חודשים. בשנת 2013 צירף הנאשם 2 תיקים בגין עבירות של גניבה, הפרת הוראה חוקית, תקיפת סתם והיזק לרכוש במזיד אשר הסתיימו בהתחייבות להימנע מביצוע עבירות עתידיות. לצד האמור, הואיל ואין המדובר בעבירות בתחום הסמים לא אתן לנתון זה את מלוא המשקל.

זאת ועוד, מתסקיר שירות המבחן עולה כי בהיות הנאשם קטין בוצעו מספר ניסיונות לשלב את הנאשם בתוכניות טיפול, אולם מצוין כי הנאשם התקשה להפיק מהן תועלת. שירות המבחן מציין כי התרשם כי לנאשם קושי בוויסות דחפיו וכי הוא נוטה לפעול באופן אימפולסיבי. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם אימץ דפוסי התנהגות עבריינים וכי הלה מתקשה לערוך בחינה פנימית אותנטית. נוכח דברים אלו שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק הינה גבוהה. בנסיבות אלו ברי כי אין לדבר על שיקולי שיקום אשר בעטיים ראוי לסטות מטה ממתחמי הענישה ויש אף בנתונים אלו כדי למשוך מעלה בגדרי המתחמים.

כאמור בסעיף 40(ב) לחוק, לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בענייננו, מצאתי לקבוע עונש כולל למכלול האירועים, משום שסבורני שבכך ישמר יחס הולם בין חומרת מכלול מעשיו של הנאשם ומידת אשמו לבין אורך תקופת המאסר אשר תוטל עליו.

עבירות סמים על דרך הכלל מבוצעות בשל הרצון לרווח כלכלי קל ומהיר, כפי שהדבר נכון גם לענייננו. כשזהו הכוח

המניע רבים המעורבים בעבירות סם, הרי שיש מקום להטלת עיצומים כספיים "כואבים" שיהיה בהם כדי ללמד את חוסר הכדאיות בעבירות אלה. חרף האמור ובשים לב למצוקה הכלכלית בה מצוי הנאשם מצאתי להסתפק בהתחייבות

מכול המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 15.6.15;
- ב. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע;
- ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון;
- ד. 2000 ₪ קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.6.16.

מורה על השמדת המוצג - סמים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, ב' בשבט התשע"ו, 12/1/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט